

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. november 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2018. május 2. napján kihirdetett 16.B.16/2016/108. számú ítéletét I.r. vádlott vonatkozásában *megváltoztatja*.

Az I.r. vádlottal szemben alkalmazott halmazati büntetést 18 (tizennyolc) év szabadságvesztésre *enyhíti*.

A Székesfehérvári Törvényszék Gazdasági Hivatalának bűnjelkezelője által Bj.216/2017. szám alatt kezelt 21-23., 25., 26., 30., 44-67., 69-77. és 80. számú bűnjelek iratokhoz csatolását rendeli el.

Az I.r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege 14.008.324 (tizennégymillió-nyolcezer-háromszázhuszonnégy) Ft.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy az I.r. vádlott 2015. március 12. napjától volt előzetes letartóztatásban és az I.r. vádlott személyazonosító okmányának száma

A szabadságvesztésbe beszámítja az I.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 10.000 (tízezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet az I.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék a 2018. május 2. napján kihirdetett 16.B.16/2016/108. számú ítéletében három vádlott büntetőjogi felelősségéről döntött. Az ítélet II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett, így nem képezi a másodfokú felülbírálat tárgyát.

A törvényszék a fent írt ítéletében bűnösnek mondta ki I.r. vádlottat emberölés büntetében (Btk. 160.§ (1), (2) bekezdés k./ pont) és kifosztás büntetében (Btk. 366.§ (1) bekezdés b./ pont). Ezért halmazati büntetésül 20 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Az I.r. vádlottal szemben 3.000 forintra vagyoneklobzást rendelt el. Határozott továbbá a bűnjelek jogi sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az I.r. vádlott és védője elsődlegesen megalapozatlanság, illetve eltérő tényállás és eltérő minősítés megállapítása érdekében, másodlagosan enyhítés céljából jelentettek be fellebbezést.

Az első fokon eljáró ügyész tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.203/2017/4. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak. Kifejtette, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, amelyben csupán egy elírás szorul kijavításra. Álláspontja szerint a törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, és okszerű következtetést vont le I.r. vádlott bűnösségére, a cselekményeinek minősítése törvényes. Kifejtette, hogy a terhelttel szemben kiszabott büntetés megfelelő. Egyes bűnjelek - anyagmaradványok, daktiloszkópiai nyomtörödek, DNS-maradványok - tekintetében rámutatott, hogy azok az iratokhoz csatolandók, és a bűnügyi költség is korrekcióra szorul. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét annyiban változtassa meg, hogy a 21-23., 25-26., 30., 44-67., 80. sorszámú bűnjelek iratokhoz csatolását rendelje el, az I.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét 14.008.324 forintba emelje fel, egyebekben helybenhagyási indítványt tett azzal, hogy az ítélet rendelkező részében a terhelt előzetes letartóztatásának kezdő napjának helyesbítése, illetve az I.r. vádlott személyazonosító okmánya számának feltüntetése szükséges.

I.r. vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában egyrészt kifogásolta a nyomozó hatóság munkáját, valamint a szakértői véleményt vitatta. Álláspontja szerint a nyomrögzítés nem megfelelően történt, és a szakértő sem a valós adatokból indult ki. A külső és belső hőmérsékletet nem megfelelően vette figyelembe, az egyedi fűtésre is tekintettel, valamint arra, hogy az ablak nyitva volt. A szakértő a halál időpontját tévesen határozta meg álláspontja szerint. Elismerte, hogy megszurta a sértettet, aki a sérüléséből 4 hét alatt meggyógyult volna. Azt sem vitatta, hogy pálinkát hozott el tanú 3 sértettől, de ebből nem következik, hogy ő volt az emberölés elkövetője. Leírta, hogy véleménye szerint a szakértőt befolyásolták, valamint a nyomozó hatóság olyan anyagot küldött meg az ügyészségnek, ami nem az igazságot tartalmazza. Hangsúlyozta, hogy III.r. és II.r. vádlott is megerősítette, hogy elvágta a hüvelykujját **sértettel** való dulakodás közben, amely nyomait egyes helyiségekben és a folyosón meg is találtak a rendőrök, a lakás többi részében nem járt, és nem kutakodott a sértett holmijai között. Álláspontja szerint a helyszíni szemlén rögzítettek azt igazolják, hogy valaki, vagy valakik voltak a lakásban, ezt azonban nem vizsgálták. Nem vizsgálták azt sem, hogy a sértett zoknijának talpa véres volt, a kabátja zsebei kiforgatva, a nagyszobai asztal fiókja ki volt húzva, és az üres pénztárcát, valamint a szekrényben lévő nyomokat sem vizsgálta a rendőrség. Nem kérdezték meg II. r. vádlottól, hogy amikor visszament a lakásba, látta-e ezeket a kutatási nyomokat. Nem nyomoztak a rendőrök a 4.000.000 Ft után, amit a sértett kivett a bankból, és a lakás különböző pontjain eldugott. Ebből 2.500.000 forintot megtaláltak, és érthetetlen, hogy ha rajta és II.r. vádlotton kívül senki nem járt a lakásban, akkor ki forgatta fel azt, és vitte el a pénzt.

Másik beadványában új szakértő kirendelését kérte tekintettel a szakértőnek az ügyhöz való hozzáállására. **Szakértő 1** szakértői véleményét folyamatosan módosította, pontosította, valamint az igazságügyi boncjegyzőkönyv sem készült el időre. Kitért arra, hogy a szakértői vélemény nem tartalmazza a többes elkövető lehetőségét a sérülések elszórtsága miatt, majd ismételten rámutatott, hogy a legfontosabb időpont, a halál időpontjának meghatározása hiányzik, amihez a szoba és a máj maghőmérsékletének adatai nélkülözhetetlenek. A saját ruházatán a sértett DNS nyomát nem találták, annak ellenére, hogy a sértett körme alatt ugyanakkor a DNS-e fellelhető volt. Kifejtette, hogy ezzel kapcsolatban is módosította a szakértő a véleményét, hogy mivel nem fröccsenéses sérülések voltak, ezért nem található vérszennyeződés az elkövető ruházatán sem. Sérelmezte, hogy a szakértő azt mondta, amit a bíróság hallani szeretett volna.

A szakértőhöz kérdések feltételét indítványozta a másodfokú eljárásban, hogy milyen szögben keletkeztek a sérülések, azok jobb vagy bal kezés elkövetőtől származhatnak, a sérülések létrejöhetnek-e különböző időpontban, és mi a halál időpontja.

A terhelt bizonyítási indítványát az ítélet tábla elutasította.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén az I.r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta. Az ítélet megalapozottsága tekintetében előadta, hogy az első fokú bíróság a vádlotti védekezést alaptalanul vetette el, és vallomásának életszerűségét sem vizsgálta megfelelően. Hangsúlyozta, hogy a halál időpontját a szakértő módosította számításai alapján, de azt sem tartotta elfogadhatónak, mivel befolyásolhatta, hogy a lakás hőmérséklete nem volt állandó, más is bemehetett oda, hiszen az ajtó nem volt bezárva, amely tényező a lakásban mért hőmérsékletet módosíthatta. Rámutatott, hogy II.r. és III.r. vádlott vallomása következetes a tekintetben, hogy a II.r. vádlott járt a lakásban, de ezt semmi nem támasztja alá, mivel ezzel kapcsolatban nem került begyűjtésre semmiféle nyom, ezáltal megkérdőjelezte, hogy alapos-e a tényállás azon megállapítása, hogy más nem járt a lakásban.

Ezt követően kifejtette, hogy a kiszabott büntetés súlyos védcével szemben, mivel az enyhítő körülmények túlsúlya egyértelmű álláspontja szerint. Az I.r. vádlottnak a terhére rótt, és az elkövetés idején fennálló alkoholisták életmódjával szemben hangsúlyozta a büntetlen előéletét, eshetőleges szándékát, ténybeli, részben beismerő vallomását, megbánását, együttműködő magatartását a hatóságokkal, valamint személyiségzavarát, azon túlmenően, hogy négy éve áll letartóztatás hatálya alatt. Hivatkozott az I.r. vádlottnak a BV-ben tanúsított pozitív magatartására, a jóvátételi szándékára, és hogy dolgozik is a fogvatartása alatt. A védő az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel a középérték alatti büntetés kiszabását indítványozta.

A fellebbezési főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat változatlan formában fenntartotta. A büntetés kiszabás tekintetében kifejtette, hogy az enyhítő körülmények száma nem feltétlen jelenti azt, hogy a hatásuk is számottevő. Az I.r. vádlott büntetlen előéletével szemben áll, hogy a legsúlyosabb élet elleni bűncselekményt követte el, és a különös kegyetlenség határán történő elkövetési mód az egyenes szándékra utal. Álláspontja szerint az időmúlás enyhítő hatása csekély, mivel a bűncselekmény törvényi minimuma 10 év, elévülési ideje pedig korlátlan. Az I.r. vádlottnak a BV-ben tanúsított magatartásával kapcsolatban előadta, hogy az a későbbiekben a feltételes szabadságra bocsáthatóságának megítélésénél értékelhető. A terhelt személyiségzavara, mivel a beszámítási képességét nem érinti, nem tekinthető enyhítő körülménynek. Kifejtette, hogy a megállapított joghátrány tetteiről, annak enyhítése nem indokolt.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy megbánta amit tett, bocsánatot kér a sértett hozzátartozóitól, de nem ő a tettes. Korábban III.r. vádlott - élettársa - az alkoholhoz fordult, és ő is elhagyta magát. Nem kellett volna átmennie a sértetthez italért. Részt vesz jóvátételi programokban, a BV-ben zárkatársa öngyilkossági kísérleteit megakadályozta, a házi műhelyben foglalkoztatják, sikerült beilleszkednie. A kiszabott büntetés enyhítését kérte, és csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az ítélet tábla a fellebbezésekre tekintettel a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét az azt megelőző első fokú bírósági eljárással együtt, teljes körűen felülbírált a Be. 590.§ (1) bekezdése értelmében, melynek eredményeképpen az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket találta alaposnak az ítélet tábla.

A másodfokú bíróság a felülvizsgálat során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely akadályát képezte volna az ítélet érdemi másodfokú felülbírálatának.

Az első fokú bíróság megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. A felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy a bizonyítási eljárás során az ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, tartalmukat okszerűen értékelte. A törvényszék rendelkezésére álltak az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges objektív bizonyítékok, amelyek alapján a tényállás aggálytalanul megállapítható volt.

I.r. vádlott az eljárás során ténybeli, részben beismerő vallomást tett. A nyomozati szakban többször kihallgatta a nyomozó hatóság, helyszíni kihallgatást is foganatosítottak. A bíróságon tett első vallomását, majd a tanács elnökének személyében bekövetkezett változás miatt a megismételt eljárásban az általa elmondottakat, a pontosításokkal együtt fenntartotta. Vallomásaiban kifejtette, hogy milyen körülmények között éltek élettársával, III.r. vádlottal, hányszor költöztek, munkájuk, nem volt, ő kapott csupán szociális segélyt. 2015. március 8-án pálinka vásárlás céljából kereste fel tanú 3 sértettet, akinek már tartozott több ezer forinttal. Volt nála kb. 5.000 Ft, meg is akarta mutatta a sértettnek, hogy rendelkezésére áll ez az összeg, azonban tanú 3 sértett elkezdte őt taszigálni, miközben neki a hátizsákjából kezébe akadt a reggeliző kése, amellyel kétszer hastájékon szúrta a sértettet. Dulakodás közben ő is megvágta az ujját, a sértett pedig a földön hanyatt esett és a hasát fogva jajgatott. Amikor eltávozott a helyszínről a sértett még élt. Nem vitatta az I.r. vádlott, hogy magával vitt összesen 2 liter pálinkát. Ezután III.r. és II.r. vádlottnak mondta el a történeteket, majd elaludt az általa elfogyasztott alkohol, és a bevett altató hatására.

Az I.r. vádlott meghallgatásai során azonban az első fokú bíróság több ellentétet fedezett fel. Eltérések mutatkoztak abban, hogy mikor ment a terhelt a sértett lakására, illetve mikor hagyta el az ingatlant, a biciklijével és a késével mi lett, továbbá hányszor szúrta meg valójában a sértettet. Ezen lényeges körülmények tisztázhatóak voltak részben az I.r. vádlott vallomásainak elemzésével, valamint a tanúvallomások alapján, és főként a szakértői vélemény megállapításainak egybevetésével.

I.r. vádlott védekezésével és a védői érvelésekkel részletesen foglalkozott a bíróság, felhívta azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján az elkövetés időpontja és körülményei, továbbá az okozott sérülések számát tekintve relevánsak voltak.

Értékelte a házban lakók vallomását, hogy mikor látták az épület előtti padon levegőzni tanú 3 sértettet, majd mikor észlelték a gyanús jeleket. E tekintetben tanú 7, A.A., tanú 1 és tanú 9 vallomásai tartalmaztak adatokat. Az említett tanúk nyilatkoztak arról, hogy milyen személyiségű volt a sértett, mikor látták őt utoljára, és mikor fedeztek fel vércseppeket a lépcsőházban. Az általuk elmondottak tanú 3 halála beálltának időpontja meghatározásában fontos információkkal szolgáltak.

Az egyértelműen tisztázható volt a tanúvallomások alapján, hogy tanú 3 sértett 14 óra 15 perckor még élt, lent tartózkodott az udvaron, ezt követően ment vissza a lakásába, majd 15 óra 15 perckor már az elkövetőtől származó vércseppek látható nyomokat hagytak a lépcsőházban.

Foglalkozott az első fokú bíróság B.B. és C.C. rendőr tanúk vallomásaival, akik adatgyűjtést végeztek, és a házban lakók által elmondottakat rögzítették. A bíróság előtt fenntartották a rendőri jelentésükben foglaltakat.

D.D. tanú a sértett pálinka árusításáról, az I.r. és III.r. vádlott pénzzavaráról, tartozásukról tett említést vallomásában, ezáltal megerősítette, hogy I.r. és III.r. vádlott a sértetthez jártak pálinkát venni, illetve az anyagi nehézségeikről is tudomással bírt.

A bíróság kihallgatta a sértett hozzátartozóit, illetve vallomásaikat felolvasással tette a tárgyalás anyagává. Ifj. tanú 3, **E.E.**, ifj. tanú 3né és tanú 6 tanúk vallomásaikban leginkább a sértettel való kapcsolatukról, a sértett személyiségéről, illetve a halála utáni feltalálásáról tudtak nyilatkozni.

A lakótársak, hozzátartozók, rokonok egymástól független, objektív vallomásaiból főként az időpontok, és a sértett mozgása vonatkozásában egyértelműen kikövetkeztethető volt, hogy milyen időintervallumban történt a sértett halála.

Vizsgálta az első fokú bíróság II.r. és III.r. vádlottak vallomásait, akik az előzményekről, illetve az utólag történt eseményekről tettek vallomást.

tanú 2 tanú vallomásában szintén beszámolt a sértett halálát megelőző, majd a másnap történt eseményekről, vallomása nem mutatott ellentétet a már említett személyi bizonyítékokkal.

Az első fokú bíróság rendelkezésére állt a II.r. és III.r. vádlottak közötti híváslisták adatai, valamint az azzal kapcsolatos rendőri jelentések tartalma. Ezekből megállapítható volt, hogy 2015. március 8-án délután hány órakor találkoztak mindhárman a II.r. vádlottnál, majd a II.r. és a III.r. vádlott visszamentek a tett helyszínére, ugyanakkor vallomásaik abban is támpontot adtak, hogy az I.r. vádlott kerékpárját, kését és hátizsákját miként tüntették el.

Részletesen kitért az első fokú bíróság, a helyszínelésben részt vevő rendőr tanúk által elmondottakra is. **F.F.** és **G.G.** tanúként előadták, hogy a dunaújvárosi helyszínelő kollegáktól vették át a helyszínt, ennek során semmiféle változtatást nem eszközöltek, az előírásoknak megfelelően jártak el. A halott vizsgálatát **szakértő 1** igazságügyi szakértő végezte, arra már az előszobában került sor, a hozzáférés, illetve annak érdekében, hogy a konyhában fellelhető nyomok megőrizhetővé váljanak. A nyílászárók megnyitásáról is vallomást tettek, illetve arról is tudtak nyilatkozni, hogy az előszobában mért hőmérséklet a bejárati ajtónak többszöri nyitása miatt alacsonyabb volt, így a szakértő által mért hőmérséklet emiatt mutatott alacsonyabb értéket. Egyebekben hangsúlyozták, hogy mindenben az előírásoknak megfelelően jártak el.

Alaposan és részletesen vizsgálta az első fokú bíróság **szakértő 1** igazságügyi orvos szakértő megállapításait. Véleménye egyértelműen tartalmazza tanú 3 sértett által elszenvedett sérüléseket, a külsérelmi nyomokat, a védekezési sérüléseit, a bántalmazás és a támadás idegenkezűsége következményeként bekövetkezett sérülések pontos leírását. A halál időpontjának meghatározása tekintetében fontos jelentőséggel bírt a szakértő által mért külső hőmérséklet és a máj maghőmérsékletének a meghatározása. A szakértőt a bíróság a tárgyaláson is részletesen meghallgatta az emberi átlaghőmérséklet és a külső hőmérséklet egymásra gyakorolt hatása tekintetében. A szakértő tárgyaláson történt meghallgatásakor a véleményében foglaltakat fenntartotta, részletesen kifejtette, hogy a halál időpontját miként állapította meg, e tekintetben miért került sor a pontosításra. Az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a szakértő minden tekintetben megindokolta álláspontját, így annak megállapításai a tényállás alapjául szolgálhattak.

Mivel a szakértői bizonyítás teljes, szakszerű és meggyőző, továbbá illeszkedik az egyéb bizonyítékok körébe, ezért újabb szakértői vélemény beszerzését az ítéletábra nem találta szükségesnek. Ezért került sor az I.r. vádlott erre vonatkozó bizonyítási indítványának elutasítására.

Ekként tehát az első fokú bíróság a személyi és szakértői bizonyítékok alapján a halál időpontját egyértelműen meg tudta állapítani a fent említett bizonyítékok alapján.

Vizsgálta a törvényszék a kettős elkövetés lehetőségét, az ezzel kapcsolatos okfejtését - a szakértői vélemények elemzését, a II.r., III.r. vádlottak vallomásainak értékelését - mindenben osztotta az ítélet táblát.

Ugyancsak értékelési körébe vonta a törvényszék az elkövetés eszközeként használt Puma feliratú kést, amelyet az I.r. vádlott a magáénak ismert el, melyről a szakértők a vizsgálatot követően megállapították, hogy az a penge szélessége és a szúrt csatornák jellegzetességei alapján az összes sérülés előidézésére alkalmas volt, emellett a szakértői vélemény azt rögzítette, hogy az egy eszköz egy elkövető szituáció az, ami alátámasztható.

Értékelte továbbá az első fokú bíróság az igazságügyi orvos szakértők írásban adott szakvéleményét, a tárgyaláson szóban kiegészítettekkel együtt a külsérelmi nyomok, a szúrásos és részben a testüreget megnyitó elváltozások vonatkozásában. Ezen megállapításokat, hogy mely testrészeket, milyen helyzetben érintett a késes támadás, részletesen taglalta az első fokú bíróság, különös figyelemmel a halál beálltának meghatározása tekintetében.

További bizonyítékként vizsgálta az első fokú bíróság az igazságügyi pszichiáter szakértő véleményének az I.r. vádlott alkoholista életmódjával kapcsolatos megállapítását.

Értékelésébe vonta a fentebb írt helyszíni jegyzőkönyvet, a csatolt fényképfelvételekkel, valamint a folyóba dobott kerékpár megtalálójának vallomását, és nem utolsósorban II.r. és III.r. vádlottak vallomásait, amelyekre több vonatkozásban is kitért az első fokú bíróság.

Összességében tehát az állapítható meg, hogy a törvényszék rendelkezésére álltak az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékok, ezeket egyenként és összességében összevetette, és a személyi és okirati bizonyítékok logikus értékelésével megalapozott tényállást állapított meg. Ugyanazon bizonyítási anyag mellett az első fokú bíróság mérlegelési tevékenysége és az általa megállapított tényállás alappal nem támadható. Meggyőző magyarázatát adta a törvényszék, hogy mely bizonyítékokat, állításokat fogadott el. A feltárt bizonyítékok alapján rekonstruálhatóak voltak a történetek, a tényállásban rögzített eseménysort az első fokú bíróság megfelelő érveléssel támasztotta alá.

Egyetlen nyilvánvaló elírási hiba található az ítélet 9. oldal 3-4. sorában, mely helyesen akként szól, hogy a sértett annak nyomatékául, hogy az I.r. vádlott távozzon a lakásból, meglökte az I.r. vádlottat.

Ezzel a helyesbítéssel az eljárási és logikai hibáktól mentesen, mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592.§ (1) bekezdés a./-b./ és (2) bekezdés a./-d./ pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, így módon az ítélet táblát a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint e tényállás alapján bírálta felül az első fokú ítéletet, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

I.r. vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekményeinek minősítése törvényes.

I.r. vádlott huzamosabb ideig tartó italozás után ment el tanú 3 sértett lakására pálinkát venni. Összeszólalkoztak, miután az I.r. vádlott a nála lévő, 12 cm élhosszúságú, 1,5 cm penge szélességű

késsel, a 85 éves, gyenge fizikumú és megromlott egészségi állapotú sértettnek az életfontosságú szerveket érő - köztük halált okozó - szúrásos, és számos 8 napon belül gyógyuló sérülést okozott.

A 3/2013. Büntető jogegységi határozat szempontrendszerének figyelembe vételével a törvényszék feltárta az elkövetés eszközét, a sérülések helyét, jellegét, az elkövetés körülményeit, mely alapján egyértelműen megállapítható volt az élet elleni bűncselekmény.

Ezáltal az I.r. vádlott az élet elleni cselekmény minősített esetét valósította meg, tekintettel a sértett 85 éves korára, szívbetegségére, amelyre figyelemmel ténylegesen védekezésre képtelen volt.

A kifosztás büntette tekintetében elismerte felelősségét az I.r. vádlott, felelőssége e tekintetben is a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan megállapítható, a minősítés is törvényes.

A büntetéskiszabási körülményeket az első fokú bíróság maradéktalanul felsorolta. A súlyosító és enyhítő körülmények értékelésével arra az álláspontra helyezkedett, hogy a középértéket meghaladó, 20 évben határozta meg a szabadságvesztés mértékét. Az ítélőtábla álláspontja szerint a büntetési célok eléréséhez enyhébb, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés elegendőnek látszik, a büntetéskiszabási tényezők egybevetésével. Ezért a mellékbüntetés érintetlenül hagyása mellett, a főbüntetés mértékét mérsékelte az ítélőtábla.

A lefoglalt bűnjelekről szóló rendelkezés helytálló, azonban a rendelkező részben megjelölt bűnjelnek (anyagmaradványok, daktiloszkópiai nyomtörödékek, DNS-maradványok) az iratokhoz való csatolásának elrendelése szükséges a Be. 155.§ (1) bekezdésére és a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1.§ (1) bekezdése alapján.

Ugyancsak a vádhatóság álláspontját osztva a bűnügyi költség viseléséről való rendelkezés is korrekcióra szorul a nyomozási bírói ülésen való védői közreműködés díjával, valamint a költségjegyzékbe bejegyzett szakértői díj helyes összegével.

Az iratokból megállapíthatóan I.r. vádlott 2015. március 12. napjától volt előzetes letartóztatásban.

Rögzítette a táblabíróság I. r. terhelt személyazonosító okmányának számát.

Mindezek alapján a Győri Ítélőtábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyebekben a 605. § (1) bekezdése értelmében I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az I.r. vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92.§ (1), (2) bekezdései alkalmazásával.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatosan felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 574.§ (1) bekezdésén és a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2018. november 15.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
előadó bíró

.Németh Balázs sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2018. május 2. napján kelt 16.B.16/2016/108. számú ítéletének meg nem változtatott része I.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2018. november 15.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke